

inde paa det. Selve Marmorkirken eksisterer kun som Kirke i Kraft af et Stridt, som man fra Folketingets Side betragtede som ulovligt. Ganste vist fik det daværende Ministerium Medhold hos Rigsretten, men jeg tvivler om, at Folketinget derfor har forladt sit Standpunkt. Naar det forholder sig saaledes med Marmorkirken, forekommer det mig dobbelt betæneligt saa glat, som det nu synes, man vil gøre det her, at gaa ind paa at ville forsynne denne Kirke med Præster. — Det næste Punkt, jeg skal tillade mig at gøre en lille Bemærkning om, er Forslaget under Nr. 132. Det er et Forslag fra Ministeren om at bevilge 5,000 Kr. ekstra til Malling Landbrugsskole. Der foreligger i saa Henseende et Bilag under Nr. 78. Jeg skal ikke nægte, at Gennemlæsningen af dette Bilag har gjort mig ikke saa lidt tvivlraadig over for denne Sag. Der forklæres nemlig, at denne Skole har været meget kostbar; der er anbragt i den 140,000 Kr., og man har fremragende Videnskabsmænd og Skolemænd til at lede den osv. Saa oplyses der derhos, at den kun har omtrent en Tredjedel af det Elevantal, som de mindre Skoler have. Altsaa, for det første have vi de mindre Skoler at tage Hensyn til; dem kan det være vanskeligt nok med; allerede det at høre til de mindre Skoler, hvad enten det er Folkehøjskoler eller Landbrugsskoler, er vanskeligt nok. Men naar vi nu høre om denne Skole, at den endda kun kan paaregne en Tredjedel af de mindre Skolers Elevantal, saa synes jeg, der maa være en Mangel ved Organisationen til Stede. Jeg beklager, at den højtærede Minister ikke har meddelt i Bilagene, hvor mange Elever denne Skole har haft; maaste er Elevantallet saa lille, at den højtærede Minister har fundet nogen Betænelighed ved at nævne Tallet; i alt Fald er det klart, at det er et overordentlig ringe Antal. Jeg skal i Forbindelse hermed gøre en lille Bemærkning til min permanente Ven fra Ribe (Bust). Han lagde et godt Ord ind for denne Sag og sagde, at man da endelig nu havde en nydt Landbohøjskole, hvorhen Syderne kunde sende deres Sønier. Tidligere havde Syderne, naar de ønskede en mere rationel Udbannelse i Landbruget, kun den Udvej at tage til Kjøbenhavn og navnlig tage til

Landbohøjskolen og blive noget, som man kalder Landbrugsmandat. Det synes altsaa, at det ærede Medlem fra Ribe har et noget stærkt Øje til Landbohøjskolen, og det fremgik af hans Udtalelser her i Gaar, at han finder, at Sjælland endelig burde have en Landbohøjskole. Jeg vil dog i denne Forbindelse minde om, at det ærede Medlem fra Ribe i sin Tid var en ivrig Fortæmper for at beholde Landbohøjskolen her i Kjøbenhavn. Jeg beklager, at den ydste Interessesje, som det ærede Medlem nu fra Ribe røbede i dette Spørgsmaal, ikke var oppe i ham den Gang, der virkelig var Gaad om at faa lagt Landbohøjskolen over til Sjælland. Men saaledes er det, at baglog kan man sagtens være, og det ærede Medlem fra Ribe vil maaste nu, da han gerne vil have en Landbohøjskoleovre i Sjælland, beklage, at han ikke for nogle Aar siden var flog nok til at slutte sig til dem, som kæmpede for at faa Landbohøjskolen flyttet bort fra Kjøbenhavn. — Der findes endvidere under Nr. 135 og 136 Forslag om Nybevillinger dels til Fortættelseskoler og dels til Aftenkoler. Intet af disse Forslag er tiltraadt, maaste nærmest fordi de ere fremkomne paa et saa sent Tidspunkt. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke hørte tilstrækkelig efter den ærede Ordfører, medens han talte derom — det er min Fejl — men hvis Grunden til, at Udvalget ikke anbefaler disse Forslag, er den, at de ere komne saa sent frem, saa skal jeg ikke sige noget derom. Men ellers vil jeg, hvad Realiteten angaar, beklage, om man gik bort fra i alt Fald det ene af disse Forslag. At man betænker sig paa at gaa ind paa en Bevilling til Fortættelseskoler, kan jeg forstå. Der vil jo øjensynlig være Fare for, at disse Fortættelseskoler ville liste sig ind paa Realskolernes Plads. Nu vide vi, at der her i Tinget og for Resten mange andre Steder er opstaaet Betæneligheder ved den Udvikling, Realskolerne have faaet, væsentlig ved Støtte herfra, og det er da ganske naturligt, at man betænker sig paa at give Tilskud til en Art Skoler, som let kunne gaa over i Realskolernes Række, idet man jo ved denne Bevilling da kan komme til at modarbejde det, man ellers har arbejdet for i de senere Aar, dels at standse denne Udvikling af Realskolerne, og dels at bringe dem ind i et sundere Spor. Men anderledes